ad aliquē sanctoꝝ ꝯuertere Job. v. Omis qui petit sp̄. isto modo accipit. Dico octauo ⁊ vltimo scz molestare ꝑseueranter scz perseuerando in oratione q̄liter huius īportunitas vel molestia est fienda declarat̄ Luc. xj. Quis vestꝝ habebit amicum ⁊ ibit ad illū media nocte vsqꝫ quotq̄t habet necessarios qui em̄ ꝯtinuat orōm om̄i die ad bonum finem veniet Nota hic miraculum de illo milite capitaneo latronū in cui⁹ domo stetit dyabolus. xiiij. annis ī forma humana ⁊ erat coquinari⁹ vbi venit ille sanctus religiosus ⁊c̄. deo gratias

In vigilia ascensionis domini

Subleuatis ihesus oculis in celum dixit Johis xvij. Istd̄ thema ⁊ tempus presens scz rogacōnū dat mihi motiuū d̄ modis orationū qualiter debemus orare dn̄m materia erit valde subtilis. Sed primo salutet̄ virgo maria ⁊c̄. verbum ꝓpositum ꝓ themate ⁊ fundamēto nostri sermonis d̄clarat modum orandi q̄z xp̄s tenuit quādo debuit recedere ab hoc mundo ⁊ orauit pro nobis dicit Johes ꝙ subleuatis ihesus oculis in celum dixit sp̄. orationez suam. Pro hui⁹ verbi declaracōne ⁊ materie predicande introductione sciendum ꝙ xp̄s super om̄s homines habebat istam excellentiam. Or inter animam ⁊ carnē siue inter spiritum ⁊ corpus rōnem ⁊ sensualitatem nullam habuit cōtradictionē seu repugnantiam. Imo illud ꝙ anima volebat etiam ⁊ corpus. Idem de ratione ⁊ sensualitace in nobis autē est oppositum quia continuum bellum habemus inter animam ⁊ carnem spiritum ⁊ corp⁹ rationem ⁊ sensualitatem. Multi reges ⁊ magni domī postq̄z diu habuerūt guerram faciunt pacem. ꝫ inter animam ⁊ carnez nō potest fieri pax. ymo si anima vult vnum caro vult aliud Idem de ratione ⁊ sēsualitate auctoritas. Caro ꝯcupiscit aduersus spiritum. Spiritus autem aduersus carnem hec em̄ sibi inuicem aduersant̄ ad Galathas. v. In xp̄o aūt non sic ymo erat tanta concordia ⁊ conformitas int̄ carnem ⁊ animam. ꝙ quidquid volebat anima etiam ⁊ caro ratio ⁊ sensualitates de hoc dixit dauid in ꝑsona xp̄i. Cor meū ecce spiritus ⁊ caro mea ecce sensualitas. Exultauerunt in deū viuum scz concorditer passer inuenit sibi domum ⁊ turtur nidū vbi reponat pullos suos passer volans dicit̄ esse spiritus turtur casta est caro. Turtur em̄ ex quo ꝑdit masculū nulli alteri associatur nec ponit se ī arbore viridi ꝫ arido nec bibit aq̄m claram ꝫ turbidam ⁊ dat gemitum ꝓ cantu signat carnem xp̄i dicit ergo passer. i. spiritus cristi ī uenit sibi domum celi. Et turtur nidum scz in celo vbi reponat pullos suos scz d̄sideria quando. Ideo qn̄ cristus eleuabit mentem in altum etiaz corpus eleuabat oculos ī altum hoc dicit thema subleuatis Ihesus oculis ⁊c̄. Legimus in sacris euāgelijs ꝙ cristus tenuit quatuor modos ī suis orationibus ⁊ non leguntur plures

Primus modus oculos versus celū eleuando. Secundus manus extendendo Tercius genua flectendo. Quartus sup̄ terram procidēdo. Et quilibet mod⁹ habet suam ꝓprietatem quare fit siue ꝓpriaz rationem. Primus per confidentiam diuinalem. Secundus per nostram indigētiam humanalem. Tercius per reuerentiam principalem. Quartus per desinentiam corporalem Primus modus quē Cristus tenuit est istud de quo loquitur thema. Subleuatis ihesus oculis in celū ⁊c̄. Iste modus habet rationem scilicet confidentiam diuinalem. Or omnis creatura in suis necessitatibus ⁊ aduersitatibus etiā si sit destituta oī auxilio ⁊ derelicta ab oībꝫ confidentia cordis in deū dat sibi

In vigilia ascensionis domini Sermo

mot uũ eleuãdi oc'los ĩ celũ Nõ exẽplũ
de susanna in tribulacõne posita que flens
suspexit in celum. erat em̃ cor eius fiduciã
habens in domino Danielis. xiij. Etiam
iumenta sine ratione in suis necessitatib⁹
tenent istum modum legimus Joelis. j.
De quadam magna siccitate que fuit in
terra iuda intm̃ ꝙ bestie non inueniebant
herbam ad ꝯmedendum nec aliquid. Et
ibant congregatim quasi facerent proces
sionem vllulando ⁊ eleuabant capita ver
sus celum gentes etiam faciebant ꝓcessi
ones petentes misericordiã dei de hoc auc
toritas. Ad te domine clamabo. quia ig-
nis ꝯmedit speciosa deserti ⁊ flãma succẽ
dit omĩa ligna regionis. Sz ⁊ bestie agri
quasi arena siciens imbrem susceperũt ad
te Joelis. j. Cum dicit̃ ad te domine cla
mabo loquitur de gentibus qui petebant
auxilium ⁊ cum dicitur ꝫ ⁊ bestie loquit̃
de iumentis. Si ergo animalia tenẽt istũ
modum multomagis nos. Ideo modo
cantamus letanias. qꝛ isto tempore con-
sueuerunt venire siccitates ⁊ malũ temp⁹
Moraliter auisentur hic multi vt corri-
gatur vnum peccatum qd̃ claudit ianuaz
miscdie dei ne eam obtineamus scz pecca
tum de blasphemijs diuinalib⁹ declaretur
hoc peccatũ ꝑ similitudinem ac si ꝯtra su-
um dominum naturalem homo iret cum
ballistis tentis ⁊ cum ensibus euaginatis
nunq̃d hoc esset magnum peccatum ⁊ ꝓ-
dicio. Tale peccatum ⁊ ꝓdicõnem faciũt
cristiani contra deũ quando iurant ⁊ blas
phemant lingua em̃ hominis adinstar ens̃
est facta ⁊ quando iurant tunc scindũt cri
stum ⁊ nõ credunt se aliq̃d facere. Imo
quando ꝯfitentur ⁊ interrogantur a con-
fessore si iurant pater ꝯsuetudo est Item
cum balistis ip̃m persecuntur. qꝛ os hoĩs
ad instar baliste est duoꝝ lignorum sagit
ta est ligna ictus vel vulneratio est blas-
phemia. Istud peccatum est tam magnũ
ꝙ claudit ianuam miscdie domini. quia

licet clamemus miscdia domine non ob-
tinebimus eam Imo oppositum. Ratio
quando enim castrum impugnat̃ cum ba
listis illi de castro defendunt se lapidibus
Ita facit deus Ideo corrigatur hoc pec-
catum ⁊ erit bonum illi domui vbi cori-
getur. ꝓ cuius correctione esset necessa-
rium ne ludus taxilloꝝ sustineretur. quia
ibi est fons blasphemiaꝝ ⁊ post poterim⁹
dicere cum dauid. Ad te domine leuaui
oculos meos qui habitas in celis. Ecce
sicut oculi seruorum in manibus domino
rum suorum ⁊c̃. Usqꝫ donec miserearur
nostri Secundus modus xp̃i fuit ma-
nus extendendo. Istum modum tenuit ĩ
die ascensionis cum iam ascenderet ⁊ vir
go maria ⁊ apostoli ⁊ discipuli flerent ex
vna parte pre gaudio de suo honore ⁊ ex
alia tristes de suo recessu Cristus eleua-
tis manib⁹ suis benedixit eis Luc̃. vltimo
Ratio huius modi orandi est pro nostra
indigentia humana naturali. Nam in hoc
mundo habemus indigentiã de bonis spi
ritualibus de virtutib⁹ ⁊ meritis ⁊ de bo
nis terrenalib⁹ totum habẽt venire de ce-
lo auctoritas õne datum optimum ⁊ om
ne donum perfectum de sursum est descen
dens a patre luminũ Jacobi primo. ideo
orando extendimus duas manus scz dex
tram ꝓ bonis spiritualib⁹ ⁊ sinistraz pro
bonis temporalib⁹ habendis. Istum mo
dum docent nos pauperes mendicantes
quando petunt elemosinas a diuitib⁹ di-
ues est cristus qui preconisauit dicens.
Petite ⁊ dabit̃ vobis. querite ⁊ inueni
etis pulsate ⁊ aperietur vobis. Omnis
em̃ qui petit accipit ⁊ qui querit inuenit ⁊
pulsanti aperietur. Quis autem ex vob̃
patrem petit panem. nunq̃d lapidem da
bit illi Mathei septimo ⁊ Luce vndecĩo
Nos vero sumus pauperes mendicãtes
Ideo modo cum letanijs ⁊ orationibus
vadimus ad eum extendentes manus no
stras petentes elemosinam de bonis spi-

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

In vigilia ascensionis domini Sermo

ritualibꝫ ⁊ temporalibꝫ. Ideo Jeremias
Leuemus corda nr̄a cum manibꝫ ad do-
minum in celo vt habet̄ Trenoꝝ tercio c
Moraliter est aduertendum vt manus
vestre sint munde qꝛ alr̄ non obtinerem⁹
elemosinā ꝑ irā dei. Nam si pauꝑ exten-
deret manus suas stercore plenas corā
diuite nō obtineret elemosinā. ꝑ plagas.
Ita de nobis apud dn̄m. Ideo si vultis
ꝙ deus de gratijs suis beneficijs ⁊ miseri
cordijs īpleat manus vestras lauetis ne
sint macl'ose a luto auaricie. vsure. rapine.
furtoꝝ lauant̄ em̄ man⁹ restituendo Itē
auisetis vos vt vestre sint pure ⁊ munde
a stercore fetido luxurie vir ⁊ vxor nō fa
ciant luxuriā ꝑuantes modum ⁊ eadem
que seruanda sunt. Sed aliter quōcunqꝫ
velis delectacōm hr̄e per illas partes luxuria est ⁊ de dāpnacio ꝓpter hoc dicit sac̄
scriptura Volo viros orare in omni loco
leuātes puras manus. j. ad Thymotheū
ij. Tercius modus q̄z xp̄s orādo tenuit
fuit genua flectendo ⁊ hoc in nocte passio
nis positis genibꝫ orabat dicens. Pater
si vis transfer a me calicē Luce. xxij. Istū
modum xp̄s nobis ostendit Ratio hui⁹
modi orādi est reuerentia principalis scꝫ
diuine dn̄acionis. Naꝫ super om̄s dn̄os
mundi deus habet istam excellentiā ꝙ est
dn̄s tā corpis q̄ aīe Alij dn̄i habent do-
miniū super corpus solum ⁊ nō sup aīam
ꝓpter ꝑ dicebat xp̄s. Nolite timere illos
qui occidunt corpus. aīam aūt nō possūt
occidere. Sꝫ potius timete eū qui potest
⁊ animam ⁊ corpus perdere in gehennaꝫ
Mathei. x. Ideo dominis temporalibus
solo vnum genu scꝫ sinistrum est flecten-
dum qꝛ solū habent dominiū supra par-
tem minus principalem scꝫ corp⁹ solum
prelatis aūt ecclesiasticis vt pape vel epi
scopis genu dextro exhibēda est reuerētia
qꝛ hn̄t dominium supra animam que est
pars principalis deo aūt qui est domin⁹
vtriusqꝫ vtrūqꝫ genu flectendum est quia
tam corpori q̄ anime dabit gloriā in pa-
radiso vel penam in inferno. dicatur con-
tra illos qui in oratione vel corporis ele-
uacōne solum flectunt vnum genu aucto
ritas viuo ego dicit dominus qm̄ michi
flectitur omne genu ⁊ omnis lingua con
fitebit̄ d̄o ad Ro. xiiij. Nota oīs ling-
ua quilibet nostꝝ habet duas linguas scꝫ
corporis ⁊ anime. Corporis est ista qua
loquimur anime autem est memoria vel
intellectus ⁊ cum tali locuntur angeli in
celis ⁊ anime beate Ideo apostolus de se
dicebat. Si linguis hominū loquar et an
gelorum. j. ad Corinthios. xiij. Dicatur
cōtra multos clericos ⁊ religiosos ⁊ lay
cos qui in oratione solum loquuntur ling
ua corporis dicendo verba. ꝑ cum lingua
anime scꝫ memoria vel intellectu loquū
tur cum coquina vel taberna vel meretri-
ce ⁊c̄. vel cum negotijs mundi de tali ora
tione nō contentat̄ deus. ymo dicebat cri
stus ꝓplus qui labijs me honorat scꝫ ling
ua corporali. Cor aūt eoꝝ lōge est a me
sine causa colunt me. i. sine vtilitate Mat
xv. Ista est causa quare modo orationes
nostre non sunt efficaces apud deū ymo
quando oramus claudit sibi aures Ideo
attendatis ꝙ in orationibꝫ vestris tā ling
ua corporis q̄ mentis loquamini eleuan
do intellectū cogitādo cui loquimini quā
do dicitis pater noster vel aue maria ⁊ ta
lis oratio est efficax. Id̄o apostolus. Si
orem lingua semper tantum mens mea
sine fructu est quid ergo orabo spiritu ⁊
mente psallā ⁊ mente. j. ad Corinthios
xiiij Quartus modus quem cristus te-
nuit super terraꝫ prostrando humiliter ⁊
istum modum tenuit cristus in nocte pas
sionis quando debuit capi a iudeis proci-
dit super terram ⁊ orabat Marci decimo
quarto capitulo. Iste modus orandi ha
bet rationem que est desinentia corpora-
lis s. nccitas moriēdi q̄ iaꝫ mortuos nos
reputam⁹. sic̄ d̄ illo q̄ ducit̄ ad suspēdium

sentenciatus irreuocabilr dr factum est. Iam est mortuꝰ exq̄ iam fit executio ita est de nobis qñ facimꝰ peccata morimur mortē clar est ⁊ ꝓcessus factus est ⁊ sententia est iaz data in curia iusticie dei. Sētentia est aīa que peccauerit ipa morietur Ezech. xviij. Itē apostolus stipēdia peccati mors ad Ro. vj. Et iā fit executio eundo ad mortē Equꝰ qui ducit nos est sol dicat de eiꝰ cursu. Ideo quilibet prudēs debet se reputare iaz mortuū. Iō qñ ꝓstramus nos in oratione hoc figuramꝰ Ido significandū hoc xp̄s in nocte passionis ꝓcidit sup terrā ⁊ orabat. Ido dicit apl's. Si in vobis xp̄s est corpus quidez mortuū est ꝓpter peccatū spūs viuit ꝓpt iustificacōm ad Ro. viij. Moraliter ita debemus facere sicut sentenciatus ad suspendium vel infirmus derelictꝰ a medicis qui petit ꝯfessionez facit testamentū ꝑcit inimicis facit restitucōm petit veniā ordinat vitā suam. Ita debet facere quilibet nostr nullus nostr est certꝰ ꝙ in sero sit viuus. Ido ꝯfiteamini remittatis in iurias restituatis debita respiciatis bursam si est ibi aliquid de iniustis bonis qz iam fit executio de vobis continue vadimus ad mortēm ꝓpter hoc dicebat apostolus Existimate vos mortuos quidem esse peccato viuentes autem deo in xp̄o ihu. Non ergo regnet peccatū in vestro mortali corpore vt obediatis ꝯcupiscētijs ad Ro. vj

In die ascensionis domini Sermo

Videntibus illis eleuatus est. Verbum istud habetur textualiter in Actibꝰ apostolorum. capitulo primo ⁊ officiat in epistola hodierna. ſm ꝙ scitis hodie est solennitas mirabilis ascensionis domini nostri Ihu cristi quando completo opere nostre redempcōnis de hoc mundo ascendit in celum patent corā virgine maria ⁊ apostolis ⁊ discipulis. Et de hac benedicta ascēsione erit sermo noster. Sed primo salutetur virgo maria. Pro declaracione fundamentali huius verbi ⁊ introductione materie. Sciendum ꝙ dominꝰ noster Ihesus cristus in vita quā tenuit in hoc mundo seruauit talem ordinem ⁊ modū viuendi in suis operibꝰ ꝙ aliqua opa voluit facere secrete ⁊ occulte alia publice ⁊ manifeste ⁊ hoc duplici ratione. Prima pro nostra instructione vt faciamus opera bona secrete vt fugiamus vanam gloriam vt sicut homo abscondit thesaur ita ⁊ bona opera sunt abscondenda aucoritꝰs attendite ne iusticiaz vestram id est bona opera facietis coram hominibꝰ vt videamini ab eis alioquin mercedem non habēbitis apud patrem vestrum qui in celis ē Math. vj. Scda ratio est de illis que faciebat publice ⁊ manifeste. vt deus pater laudaretur ⁊ sanctificaretur instruamur nos vt bona que facimus publice vt predicare celebrare ⁊ alia que nō possunt fieri absconse sint ad laudem ⁊ honorē ⁊ gloriam dei. Ideo dixit ipsemet. Sic luceat lux vestra coram hominibꝰ vt videant opera vestra bona ⁊ glorificent patrē vestrum qui in celis est Mathei. v. Ecce q̄re xp̄s in vita sua fecit aliqua opera secrete ⁊ occulte. ⁊ aliqua publice ⁊ manifeste. Verbi gratia Primum opus qd xp̄s fecit in hoc mundo pro nostra redempcōe fuit eiꝰ benedicta incarnatio in vtero virgīali vt formatur granum infra auellanā que fuit secreta que nulla persona humana nisi virgo maria sciuit iuxta ꝓphtiā. dd Descendit sicut pluuia in vellus ⁊ sicut stillicidia stillācia sup terrā inquid psalmista. Deus iudicium tuum regi da ⁊c.

Secundum opus fuit eiꝰ natiuitas ⁊ istud fuit publicum ⁊ manifestum. Quia in vico publico Cristus voluit nasci vt omnes viderent eum angeli in aere can-